

fælde der dikteres til Tingbogen, hvorhos dens Udførelse, naar Saadant findes fornødent, kan udsættes en kort Tid, dog ikke udover Retsmødets Slutning, troer Ministeriet at kunne tiltræde, og § 226 i nærværende Udkast er saaledes i det Hele affattet i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag, hvilket ligeledes gjælder om § 229.

Kapitel 6.

Om Beviset i Straffesager.

Som allerede tidligere berørt foreligger her et af de væsentligste Punkter, hvor det i forrige Samling nedsatte Udvalg ikke har kunnet tiltræde Ministeriets Anskuelse, men hvor man desuagtet efter nøieste Overveielse har troet at maatte fastholde sin tidligere Opfattelse. Udvalget er imidlertid med Ministeriet enigt i, at der ikke bør gives faste Bevisregler af en positiv Natur for Rævningerne, og at Loven derfor kun kan forholde sig negativt, idet den vel kan uinddrage visse Beviser fra at komme i Betragtning, men ikke kan indvirke paa Samvittighed og Overbevisning ved faste Regler. Idet Udvalget saaledes har anerkjendt, at visse Beviser maae kunne ubelufkes, har det fremdeles fundet, at man ved Affattelsen af det tidligere Udkast har været forsigtig med at udelukke Beviser, hvilket Udvalget finder rigtigt, og det har derfor heller ikke haft mange Bemærkninger at gjøre ved de enkelte Bestemmelser om Vidnesbyrd, som ikke kunne fores. Af de af Udvalget med Hensyn hertil stillede Ændringsforslag tiltræder Ministeriet det, som gaaer ud paa, at den tidligere § 249 skal bortfalde, idet man maa erkjende, at en saadan Bestemmelse efter Forholdets Natur maa ansees mindre nødvendig. Derimod har man ikke troet at kunne optage de af Udvalget foreslaaede Ændringer til den tidligere § 250, fordi det forekommer Ministeriet, at den af Udvalget foreslaaede Affattelse let vilde give Anledning til Tvivl og Misforstaaelse, medens Udkastet formenes korrekt og tydeligt at gjengive den til Grund for Bestemmelserne liggende Tanke. Ligeledes har Ministeriet fundet Betænelighed ved efter Udvalgets Forslag at udvide Ægtefællers Fritagelse for at vidne mod hianden (den tid-

ligere § 252) til alle Straffesager. Medens en saadan Fritagelse vistnok er fuldkommen begrundet i Bodesager, fordi det paa Grund af Formuefællesskabet paa en Maade er den Paagjældendes egen Interesse, hvorom det gjælder, hvorhos visse Sagers ringere Betydning gjør en saadan Fritagelse mindre betænelig for det Offentlige, saa kommer man ved at udvide Fritagelsen til alle Straffesager ind paa et ganske andet Omraade, nemlig Kollisionen mellem forskjellige Pligter, der antages at blive for tung for den Paagjældende, men har man først i et Tilfælde indrømmet en saadan Fritagelsesgrund, saa synes man ikke at kunne vægre sig ved at udstrække den til de nærmeste Familieforhold, hvor Kollisionen kan fremtræde med lige saa stor Styrke, især naar de Paagjældende leve i samme Husstand. Desuden maa det ogsaa bemærkes, at i mange Tilfælde vil netop efter Forbrydelsens Bestaenighed den anden Ægtefælles Vidnesbyrd være det væsentligste Bevismiddel, som kan tilveiebringes, og det vilde være særdeles betæneligt for det Offentlige at give Afkald paa et saadant Bevismiddel, hvilket heller ikke vilde stemme med den hidtil gjældende danske Lovgivning og heller ikke med den engelske Ret. Man har fremdeles fundet Betænelighed ved at optage det foreslaaede Tillæg, at Præster skulle være fritagne for at aflægge Vidnesbyrd om, hvad der betroes dem i Skriftemaalet; thi medens denne Regel vel kunde forsvares i den Udstrækning, hvori den hidtil har været gjældende, saa vilde den under den nu stedfindende Religionsfrihed kunne give Anledning til Tvivl og Misligheder, som helst bør søges undgaaede. Endelig har Udvalget foreslaaet at udelade den sidste Del af den tidligere § 242, hele § 244, de fire sidste Linier af § 246 og § 247 sidste Punktum, fordi de heri indeholdte Bestemmelser findes mindre nødvendige eller skulle kunne være vildledende. Dette er dog ikke nærmere begrundet, og da Ministeriet, efter paany at have gjenneaaet de omhandlede Paragrafer ikke har kunnet overtage sig om Rigtigheden af den af Udvalget fremsatte Anskuelse, ere de nævnte Paragrafer optagne uden Forandring i nærværende Udkast.